

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 1T/56/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3118011128
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 06. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Michal Frátrik
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2019:3118011128.12

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trenčín v senáte zloženom z predsedu Mgr. Michala Frátrika a prísediacich Róberta Meluša a Bc. Romana Pavlíka, v trestnej veci obžalovanej C. G., na hlavnom pojednávaní konanom 27. júna 2019 v Trenčíne, takto

r o z h o d o l :

Obžalovaná C. G., narodená XX. augusta XXXX v F., trvale bytom N. XXX

je vinná , že

od presne neustáleného obdobia, minimálne od polovice roku 2017 do 03.04.2018 od nezistených osôb na presne nezistených miestach si neoprávnene zadovážovala psychotropnú látku metamfetamín (pervitín), ktorú prechovávala v mieste bydliska v N. č. 422, byt č. 6, okres F., presne neustálené množstvo použila pre vlastnú potrebu a presne neustálené množstvo predala alebo bezplatne poskytla viacerým, najmenej štyrom osobám na rôznych miestach v okresoch Trenčín, Nové Mesto nad Váhom, Bánovce nad Bebravou, Nová Dubnica, Dubnica nad Váhom, ako aj v mieste svojho bydliska N. č. 422, po predchádzajúcom kontakte telefonicky, alebo SMS správami na telefónne číslo, ktoré používala, a to XXXX XXX XXX, alebo po predchádzajúcom kontakte cez sociálne siete, a to N. N. predala pervitín celkom asi 15-krát, Y. T. predala pervitín najmenej 15-krát, C. C. zadovážila pervitín najmenej 2-krát, D. L. predala pervitín celkovo asi 4-krát, všetkým za cenu 10,- € za jednu dávku, pričom pri osobnej prehliadke obvinenej C. G. dňa XX.XX.XXXX dobrovoľne vydala policajtom jeden kus zatavenej injekčnej striekačky s obsahom 2 ml kryštalickej látky s hmotnosťou 163 mg, ktorej expertíznym skúmaním bolo zistené, že táto obsahovala metamfetamín s priemernou koncentráciou účinnej látky 30 mg, ktoré množstvo zodpovedá minimálne 3 bežným jednotlivým dávkam drogy, pričom metamfetamín je podľa zákona č: 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch zaradený do II. skupiny omamných látok,

teda

neoprávnene kúpila, predala a prechovávala po akúkoľvek dobu psychotropnú látku a čin spáchala závažnejším spôsobom konania - na viacerých osobách,

čím spáchala

obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov a prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 odsek 1 písmeno c), d), odsek 2 písmeno c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno j) Trestného zákona.

Za to sa odsudzuje :

Podľa § 172 odsek 2 Tr. zákona, § 38 odsek 2 Tr. zákona s prihliadnutím na § 36 písmeno j), písmeno l) Tr. zákona a za aplikácie § 38 odsek 3, odsek 8 Tr. zákona a § 39 odsek 1, odsek 3 písmeno c) Tr. zákona na trest odňatia slobody 6 (šesť) rokov
n e p o d m i e n e č n e .

Podľa § 48 odsek 1, odsek 2 písmeno b), odsek 4 Tr. zákona obžalovanú na výkon uloženého trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 76 odsek 1, § 78 odsek 1 Tr. zákona obžalovanej ukladá ochranný dohľad v trvaní 1 (jeden) rok a podľa § 77 odsek 2 Tr. zákona, § 51 odsek 3 písmeno b) Tr. zákona obžalovanej ukladá obmedzenie spočívajúce v zákaze požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok.

Podľa § 73 odsek 2 písmeno d) Tr. zákona obžalovanej ukladá ochranné protitoxikomanické liečenie ambulatnou formou.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátorka Krajskej prokuratúry Trenčín podala na tunajší súd 06.08.2018 na obžalovanú obžalobu na skutkovom základe, že:

od presne neustáleného obdobia, minimálne od polovice roku 2017 do 03.04.2018 od nezistených osôb na presne nezistených miestach si neoprávnene zadovážovala psychotropnú látku metamfetamín (pervitín), ktorú prechovávala v mieste bydliska v N. č. 422, byt č. 6, okres Trenčín, presne neustálené množstvo použila pre vlastnú potrebu a presne neustálené množstvo predala alebo bezplatne poskytla viacerým, najmenej štyrom osobám na rôznych miestach v okresoch Trenčín, Nové Mesto nad Váhom, Bánovce nad Bebravou, Nová Dubnica, Dubnica nad Váhom, ako aj v mieste svojho bydliska N. č. 422, po predchádzajúcom kontakte telefonicky, alebo SMS správami na telefónne číslo, ktoré používala, a to XXXX XXX XXX, alebo po predchádzajúcom kontakte cez sociálne siete, a to N. N. predala pervitín celkom asi 20-krát, Y. T. predala pervitín najmenej 15-krát, C. C. predala pervitín najmenej 5-krát, D. L. predala pervitín celkovo asi 4-krát, všetkým za cenu 10,- € za jednu dávku, pričom pri osobnej prehliadke obvinenej C. G. dňa 03.04.2018 dobrovoľne vydala policajtom jeden kus zatavenej injekčnej striekačky s obsahom 2 ml kryštalickej látky s hmotnosťou 163 mg, ktorej expertíznym skúmaním bolo zistené, že táto obsahovala metamfetamín s priemernou koncentráciou účinnej látky 30 mg, ktoré množstvo zodpovedá minimálne 3 bežným jednotlivým dávkam drogy, pričom metamfetamín je podľa zákona č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch zaradený do II. skupiny omamných látok.

Uvedený skutok bol v obžalobe právne kvalifikovaný ako obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov a prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), d), ods. 2 písm. c) Tr. zák. s poukazom na § 139 písm. j) Tr. zák..

Obhajca obžalovanej po prednese obžaloby na hlavnom pojednávaní k obžalobe v zmysle § 256 ods. 1 Tr. por. zaujal stanovisko, že obhajoba sa nestotožňuje s právnou kvalifikáciou skutku podľa obžaloby a čo sa týka jednotlivých čiastkových konaní, uviedol, že tieto budú predmetom dokazovania.

Po prednese obžaloby na hlavnom pojednávaní a zaujatí stanoviska k nej zo strany obhajcu obžalovanej bola obžalovaná poučená o všetkých jej procesných právach podľa § 34, resp. § 121 Tr. por.. Zároveň bola poučená podľa § 257 Tr. por. s tým, že ku skutku môže urobiť vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 Tr. por.. Obžalovaná po tomto poučení urobila vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. a) Tr. por., tj. že je nevinná zo skutku uvedeného v obžalobe.

Rozsudkom 1T 56/2018 z 28.11.2018 súd obžalovanú po vykonaní dokazovania uznal za vinnú zo skutku uvedeného v obžalobe, ktorý zhodne s obžalobou právne posúdil ako obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov a prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), d), ods. 2 písm. c) Tr. zák. s poukazom na § 139 písm. j) Tr. zák., za spáchanie ktorého trestného činu súd aplikujúc ustanovenia Trestného zákona uvedené vo výroku predmetného rozsudku obžalovanej uložil trest odňatia slobody 6 rokov nepodmienečne, na výkon ktorého súd obžalovanú zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, ochranný

dohľad 1 rok za súčasného uloženia obmedzenia spočívajúceho v zákaze požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok a tiež ochranné protitoxikomanické liečenie ambulantnou formou.

Krajský súd v Trenčíne, ako súd druhého stupňa, uznesením 23To 1/2019 z 19.03.2019 (ďalej aj len „zrušujúce uznesenie“, resp. „uznesenie súdu druhého stupňa“) rozsudok tunajšieho súdu podľa § 321 ods. 1 písm. a), d), ods. 3 Tr. por. zrušil a podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vec vrátil súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

V odôvodnení zrušujúceho uznesenia súd druhého stupňa okrem iného uviedol, že:

„V rámci preskúmania súdom prvého stupňa zisteného a ustáleného skutkového stavu odvolací súd dospel k záveru, že súd prvého stupňa síce vykonal vo veci všetky do úvahy prichádzajúce dôkazy v rozsahu nevyhnutnom na objasnenie skutkového stavu veci, ale pri vykonávaní dokazovania procesne pochybil vo viacerých smeroch, z ktorého dôvodu nie je možné zatiaľ z niektorých dôkazov (týka sa to najmä výpovedí svedkov), pri rozhodovaní vychádzať. Obhajoba v podanom odvolaní totiž namietala, že k výpovediam svedkyň N. T. nedostala obžalovaná možnosť sa vyjadriť. Odvolací súd zo zápisnice z hlavného pojednávania, ale aj zo zvukovej nahrávky pojednávania zistil, že po vyčerpaní otázok zo strany prokurátorky, obžalovanej a obhajcu predseda senátu ukončil výsluch a na pripomienky strán, aby sa dal obžalovanej k svedeckej výpovedi vyjadriť, uviedol, že v tomto štádiu to nie je potrebné, že na záver sa bude môcť obžalovaná vyjadriť ku všetkým dôkazom. Podľa názoru odvolacieho súdu ide v tomto postupe o porušenie práva na obhajobu, ktoré by mohlo byť dôvodom pre podanie dovolania. Podľa § 271 ods. 1 Tr. por., sa obžalovaného, poškodeného a zúčastnenej osoby treba po vykonaní každého dôkazu opýtať, či sa chce k nemu vyjadriť a vyjadrenie každého sa zapíše do zápisnice. Toto vyjadrenie musí nasledovať bezprostredne po vykonaní každého dôkazu, pretože ak je dokazovanie rozsiahle, strany, ktoré sa majú právo k dôkazom vyjadriť, nemusia si na záver pamätať, aké majú k tomu ktorému dôkazu pripomienky. Pritom zo zápisníc o hlavnom pojednávaní po prečítaní listinných dôkazov vyplýva, že procesné strany sa na prečítané listinné dôkazy nevyjadrujú a nemajú pripomienky. Je teda zrejmé, že sa nevyjadrovali ani k výpovediam svedkov tak, ako to predseda senátu upravil, hoci nesprávne, svojím rozhodnutím po výsluchu svedkov.

Súd prvého stupňa pochybil aj v tom, pokiaľ na základe rozporov vo výpovediach svedka D. ihneď po jeho výpovedi nepristúpil na návrh prokurátorky na postup podľa § 264 ods. 1 Tr. por., ale ukončil jeho výsluch. Až po výpovedi ďalšieho svedka C. a po prestávke v hlavnom pojednávaní pristúpil na tento návrh a po prečítaní výpovede svedka L. konštatoval, že k rozporom sa tento svedok vyjadril už pri svojom výsluchu. Takýto postup je neprocesný z toho dôvodu, že svedok musí byť pri čítaní výpovede z prípravného konania prítomný a potom sa musí vyjadriť, prečo na hlavnom pojednávaní vypovedal inak. Až po tom môže súd hodnotiť, ktorej výpovedi uveril a ktorej nie a ku ktorej teda prihliadal.

G. pochybenie súdu prvého stupňa spočíva v tom, že hoci právna veta vo výrokovvej časti napadnutého rozsudku je správna, teda, že obžalovaná neoprávnene kúpila, predala a prechovávala po akúkoľvek dobu psychotropnú látku a čin spáchala závažnejším spôsobom konania - na viacerých osobách, tejto právnej vete nezodpovedá paragrafové označenie, podľa ktorého mala obžalovaná spáchať tento čin s poukazom na § 139 písm. j) Tr. zák. Správne malo byť uvedené, že obžalovaná, pokiaľ čin spáchala závažnejším spôsobom konania, a to na viacerých osobách, spáchala ho s poukazom na § 138 písm. j) Tr. zák. Nejde pritom o pisársku chybu, pretože rozsudok bol takto aj vyhlásený.

Odvolací súd však nevidí dôvod pre vykonanie konfrontácie medzi obžalovanou a vypočutými svedkami, pretože tejto bolo umožnené klásť im po ich výpovediach otázky, ktorú možnosť spolu s obhajcom využili. Odvolací súd nevidí dôvod ani na vypočutie svedka O., ktorý by sa mal vyjadriť k tomu, či si od obžalovanej, alebo prípadne od inej osoby zabezpečoval psychotropné látky. Tento svedok nie osobou zahrnutou v skutkových tvrdeniach obžaloby, ale ani v skutkových zisťeniach súdu, a preto jeho výsluch nie je potrebný. S týmito obhajobnými námietkami sa teda ani odvolací súd nestotožnil. Pokiaľ sa týka ďalších námietok uvedených v odvolaní obžalovanej, s týmito sa odvolací súd nestotožnil. Tak predovšetkým, pokiaľ svedkovia od obžalovanej kupovali predmetné drogy, nedopustili sa sami trestného činu podľa ustanovenia § 172 ods. 1 Tr. zák., ako to uvádzala obhajoba, ale trestného činu podľa § 171 Tr. zák., pretože nebolo preukázané, že by omamnú látku svedkovia kupovali od obžalovanej aj pre iné osoby, ale výlučne iba pre vlastnú potrebu. Nebolo preukázané ani tvrdenie obhajoby, že by svedkovia boli nejakým spôsobom nútení vypovedať. Zo zápisníc o hlavnom pojednávaní vyplýva, že títo boli riadne poučení (aj v prípravnom konaní) podľa § 130 Tr. por., pričom uviedli, že vypovedať neodmietajú a vypovedať budú.

Odvolací súd sa nestotožnil ani s námietkou obhajoby spočívajúcej v tom, že pokiaľ svedkovia, ktorí od obžalovanej kupovali psychotropné látky, uviedli, že sa necítia jej konaním poškodení, nebol naplnený

zákonný znak, že obžalovaná sa trestného činu dopustila na viacerých osobách podľa ustanovenia § 138 písm. j) Tr. zák., pretože podľa obhajcu zákon tu vyžaduje, aby išlo o osoby poškodené, teda také, ktorým bola spôsobená nejaká škoda, resp. ujma, či už na zdraví alebo na majetku. Poukazoval pritom na rozhodnutie Krajského súdu Banská Bystrica sp. zn. 3To/118/2016 zo dňa 11.1.2017. S týmto tvrdením obhajoby sa súd prvého stupňa dostatočne vysporiadal v dôvodoch napadnutého rozsudku, pričom odvolací súd sa s tam uvedenými závermi jednoznačne stotožňuje a nemal žiadny dôvod meniť ustálenú právnu prax tak, ako sa toho domáhal obhajca obžalovanej v rámci odvolacieho konania.

K odvolaniu prokurátorky odvolací súd uvádza, že tu je možné prisvedčiť jej námietke spočívajúcej v tom, že pokiaľ súd priznal obžalovanej poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. j) Tr. zák., teda, že pred spáchaním trestného činu viedla riadny život a zároveň ju vyhodnotil ako pomery páchatel'a, ktoré okrem iných okolností odôvodňujú aplikáciu ustanovenia § 39 ods. 1 Tr. zák. o mimoriadnom znížení trestu, v tomto prípade by došlo k dvojitému pričítaniu tejto okolnosti v prospech obžalovanej. Nejde o pomer páchatel'a podľa ustanovenia § 39 ods. 1 Tr. zák. z hľadiska jeho doterajšej súdnej trestnosti....

...V novom konaní bude musieť súd prvého stupňa napraviť procesné pochybenie spočívajúce v porušení práv na obhajobu obžalovanej spočívajúceho v tom, že jej nebola daná možnosť vyjadriť sa k výpovediam svedkov tak, že súd prvého stupňa si na termín hlavného pojednávania predvolá všetkých svedkov. Následne súd prvého stupňa prehrá pred stranami v konaní a jednotlivým svedkom nahrávku jeho výpovede z predošlého hlavného pojednávania a následne dá obžalovanej vrátane ostatných strán možnosť k tejto výpovedi sa vyjadriť. Nie je potrebné pripustiť ďalšie otázky, pretože túto možnosť ako prokurátorka, tak aj obhajca a obžalovaná už vyčerpali po priamej výpovedi každého svedka.

Postup u svedka L. bude odlišný v tom, že tomuto po prehraní nahrávky jeho pôvodnej výpovede z hlavného pojednávania bude prečítaná výpoveď z prípravného konania a k rozporom sa bude musieť svedok vyjadriť. Následne dostanú možnosť vyjadrenia sa aj ostatné strany.

Pokiaľ sa týka postupu súdu prvého stupňa pri ukladaní trestu, tu odvolací súd ponecháva na úvahu súdu prvého stupňa použitie ustanovenia § 39 ods. 1 Tr. zák., samozrejme bez dvojnásobného pričítania poľahčujúcej okolnosti v zmysle ustanovenia § 36 písm. j) Tr. zák., ale na druhej strane po vyhodnotení okolností prípadu spočívajúcich v jej závislosti na pervitíne, osobných pomeroch a v tom, že práve z dôvodu tejto závislosti si zaobstarávala peňažné prostriedky predajom psychotropných látok iným konzumentom, na kúpu takýchto látok pre svoju potrebu. Takáto osoba páchatel'a je totiž kvalitatívne odlišná od páchatel'a, ktorý sám drogy neužíva, ale ich predajom konzumentom prípadne aj iným osobám, ktorých získava do svojej klientely, si zabezpečuje peňažné prostriedky...

Na hlavnom pojednávaní vykonanom 05.10.2018, 09.11.2018, 29.11.2018, 11.06.2019 a 27.06.2019 súd nadväzujúc na vyhlásenie obžalovanej (a rešpektujúc pokyn súdu druhého stupňa v zrušujúcom uznesení ohľadne napravenia pochybení v procesnom postupe, ktorý je záväzný podľa § 327 ods. 1 Tr. por.) vykonal dokazovanie výsluchom obžalovanej, resp. podľa 258 ods. 4 Tr. por. čítaním zápisnice o jej výpovedi z prípravného konania, keďže na hlavnom pojednávaní využila svoje právo a k veci odmietla vypovedať, výsluchom svedkov Y. T., N. N., D. L. a C. C. (vrátanie prehrania zvukového záznamu ich predošlej výpovede za ich prítomnosti s umožnením procesným stranám sa následne k nemu vyjadriť) a oboznámením listinných dôkazov navrhnutých procesnými stranami, konkrétne znaleckého posudku č. 107/2018 z odboru Zdravotníctvo a farmácia, odvetvia Psychiatria (liečba alkoholizmu a toxikománie, gerontopsychiatria) (č.l. 84-103), znaleckého posudku Kriminalistického a expertízneho ústavu Policajného zboru ČES: PPZ-KEU-BA-EXP-2018/4172 (č.l. 75-78), odborného vyjadrenia Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, Prezídia policajného zboru, Národnej kriminálnej agentúry, Národnej protidrogovej jednotky č. PPZ-NKA-PDJ-4-347/2018-PZ (č.l. 104), zápisnice o vykonaní domovej prehliadky z 03.04.2018 (č.l. 110-117), zápisnic o vykonaní prehliadky iných priestorov všetky z 03.04.2018 (č.l. 121, 131), zápisnice o vykonaní osobnej prehliadky z 03.04.2018 (č.l. 141), správy o povesti vypracovanej obcou Dubodiel 31.05.2018 (č.l. 181), správy Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny z 21.06.2018 (č.l. 183), správy Ústavu na výkon väzby Ilava z 21.06.2018 (č.l. 184), skráteného výpisu klienta (č.l. 185), výpisu obžalovanej z ústrednej evidencie priestupkov Ministerstva vnútra Slovenskej republiky z 30.07.2018 (č.l. 186), odpisu obžalovanej z registra trestov z 30.07.2018 (č.l. 187) a prepisu záznamov telekomunikačnej prevádzky.

Obžalovaná, využila svoje právo a k veci prvotne (05.10.2018) odmietla vypovedať. Preto súd postupujúc podľa § 258 ods. 4 Tr. por. na návrh prokurátorky krajskej prokuratúry vykonal dokazovanie čítaním zápisnice o výpovedi obžalovanej z prípravného konania z 04.05.2018. Ku skutku, ktorý sa obžalovanej kladie za vinu, obžalovaná uviedla, že v roku 2015 bola tehotná, preto drogy ani neužívala a ani ich v tom čase nepredávala a nesprostredkovávala. V marci 2016 sa jej narodil syn. Pravidelne chodila

na lekárske kontroly a kojila štyri a pol mesiaca. Vlastne až v marci 2017, po tom, ako sa stretla s W., občas začala užívať pervitín. Po tom, ako jeho zavreli do výkonu trestu, tak ju začali kontaktovať ľudia, ktorí boli jeho známi a žiadali odo nej, či im ona vie sprostredkovať pervitín. To, čo sa píše v uznesení (o vznesení obvinenia - pozn. súdu) je pravda, teda to, že ona si časť pervitínu nechávala pre vlastnú potrebu a časť delila na menšie dávky a tento pervitín predávala. Je pravda, že ju kontaktovali na telefónne číslo 0902 XXX XXX, kde majiteľom čísla je jej známy C. z Bánoviec, ale toto číslo používala ona. Tiež ju kontaktovali cez facebook, kde mala užívateľské meno JanusEM, pričom zdôraznila, že ju začali kontaktovať tí ľudia až potom, ako W. U. zavreli do basy, lebo predtým používal tento jej profil na facebooku práve W. U.. Priznala, že pervitín predávala od začiatku septembra 2017. Predávala ho aj v N. kde býva, zvyčajne za bytovkou, aby to nebolo vidieť. Ďalej ho predávala v Bánovciach nad Bebravou, najčastejšie pri Kauf1ande, ďalej aj v Novom meste nad Váhom, tiež pri Kauflande. Taktiež v Trenčíne predávala tiež pri Kauflande, na parkovisku. V Novej Dubnici a v Dubnici nad Váhom nepredávala. V Dubnici nad Váhom má sestru a tam za ňou chodievala a do Novej Dubnice chodila venčiť psa W. U., ale pervitín v týchto dvoch mestách nepredávala. Na hlavnom pojednávaní 29.11.2018 obžalovaná uviedla, že by k veci chcela vypovedať, čo jej aj bolo umožnené. Obžalovaná k stíhanému skutku uviedla, že zotráva na tom, čo uviedla v prípravnom konaní s tým, že svedkyňa N. pervitín nikdy nepredala, predávala jej ho jej známa, ktorá u nej bývala a používala ja jej telefón, pričom po tom, ako bola svedkyňa vyhodená z práce, ju svedkyňa síce kontaktovala, ale nebavili sa, čo bolo niekedy v období od septembra 2017 do apríla 2018. Potvrdila, že pervitín užívala, zadovážovala si ho väčšinou pre seba tam, kde sa dalo, presne si to už nepamätala. Nepredávala ani svedkovi L., svedkovi C. dala pervitín asi dvakrát a svedkyňa T. posunula, resp. predala pervitín v Jastrabí. Ohľadne zadovážovania pervitínu ju kontaktovali predmetní svedkovia, tento dala svedkovi C. za sumu 10,- € za dávku. Pervitín začala užívať od marca 2017 do momentu, kedy bola vzatá do väzby. Nikdy sa neliečila, nakoľko sa na pervitíne necítila závislá. K N. L. uviedla, že táto bývala u nich v byte od augusta 2017 do januára 2018, ale keďže kradla jej rodičom, čo oni vedia dosvedčiť, na pokyn rodičov ju musela z bytu vyhodiť. Uzavrela, že svedkyňa N. chodila kvôli pervitínu nie za ňou, ale za N. L., ktorá ich dve zoznámila.

Pokiaľ svedkyňa T. mala svojimi slovami popísať jej vzťah k obžalovanej uviedla, že sa poznali z krčmy, kde pracovala. Od obžalovanej si zadovážovala niekoľkokrát pervitín, nie vždy, keď mala záujem, bola u obžalovanej aj úspešná. Podľa jej slov si pervitín od obžalovanej zadovážila približne pätnásťkrát. Obžalovanú považuje za dobrú dievča. Vypovedala tiež, že s obžalovanou sa za účelom zadovážovania pervitínu stretávali, a to na základe predchádzajúcich SMS na rôznych miestach, pričom za jednu dávku dávala obžalovanej sumu 10,- € a jednorazovo od nej brala za 10,- alebo 20,- €. Nevedela však, odkiaľ mala obžalovaná pervitín. Pervitín už neužíva, nakoľko má iné zdravotné ťažkosti. Liečená v súvislosti s drogami nebola, drogy užívala len rekreačne. O iných osobách, ktoré si u obžalovanej zadovážovali pervitín, nevedela. Pokiaľ sa na otázku obhajcu obžalovanej mala vyjadriť, kedy si od obžalovanej zadovážila pervitín, uviedla že si to presne nepamätá, ale mohlo aj nemuselo to byť zhruba 1,5 roka dozadu. Nevedela presne ani to, koľkokrát si pervitín zadovážila. Pokiaľ sa odkazovalo na jej výsluch z prípravného konania, k tomu uviedla, že v deň jej výsluchu bola nesvoja, mala bolesti, na čo užíla tabletky, a tiež stres z policajtov. Bola si však predtým vedomá, že zadovážovaním si pervitínu pácha aj ona sama trestnú činnosť. Záverom uviedla, že nemá pocit, že by zadovážovaním si pervitínu od obžalovanej, utrpela akúkoľvek ujmu.

Pokiaľ svedkyňa N. mala svojimi slovami popísať jej vzťah k obžalovanej uviedla, že sa s obžalovanou poznajú asi rok, stretávali sa bežne, ako aj za účelom užívania drog, keď si ich svedkyňa chcela zadovážiť. Stretli sa takto zhruba pätnásťkrát, pričom sa od obžalovanej zadovážovala vždy pervitín. Obžalovanú kontaktovala cez SMS a stretávali sa na Dubodiely, raz sa možno stretli aj v meste. Po väčšine si od obžalovanej brala pervitín v sume za 10,- alebo 20,- €. Pervitín užívala len pre vlastnú spotrebu, po jeho užití sa cítila uvoľnene a mala energiu. Liečená nikdy nebola, keďže nikdy nepociťovala závislosť na pervitíne. Na otázku obhajoby, či si svedkyňa bola vedomá, že zadovážovaním si pervitínu pácha aj ona sama trestnú činnosť, odpovedala pozitívne. Zadovážovaním si pervitínu od obžalovanej sa však necítila nijako poškodenou. Obžalovanú kontaktovala cez sociálnu sieť, konkrétne Facebook Messenger. Pokiaľ sa svedkyňa mala vyjadriť ohľadne osoby N. L. uviedla, že túto poznala ako kolegyňu, boli kamarátky, drogy si však od nej nekupovala ani nebrávala. Nie je s ňou v žiadnom kontakte.

Svedok L. uviedol, že obžalovanú pozná približne štyri až päť rokov cez kamaráta, považuje ju za svoju kamarátku. V minulosti užíval pervitín, nechcel sa však vyjadriť k tomu, od koho si ho zadovážoval. Od obžalovanej si však žiadne omamné a psychotropné látky nezadovážoval. Pokiaľ v prípravnom

konaní vypovedal inak, odôvodnil to tým, že mal strach z výsluchu. Zopakoval, že s obžalovanou sa síce stretával, omamné a psychotropné látky si od nej nekupoval. Zápisnicu o výsluchu z prípravného konania ani nečítal, bolo neskoro večer, bol unavený a mal strach z výsluchu, podpísal, čo mu dali podpísať. Pokiaľ mal odstrániť rozpor spočívajúci v tom, že v zápisnici o výsluchu z prípravného konania z 04.04.2018 (ktorá podľa § 264 Tr. por. bola na návrh prokurátorky krajskej prokuratúry čítaná) uviedol, že vedel, že obžalovaná predáva pervitín, keďže si ho od nej kupoval, zadovážil si ho od nej asi štyrikrát, pričom dvakrát zaň aj zaplatil 50,- a 20,- €, kedy mu obžalovaná odovzdala určité množstvo, viac ako jednu dávku, prvýkrát si pervitín od obžalovanej zaobstaral asi pred rokom, pričom priebeh predaja drogy bol taký, že on kontaktoval obžalovanú na telefónne číslo buď volaním alebo prostredníctvom SMS a následne sa stretli na dohodnutom mieste, najmä pred Kauflandom v Trenčíne a samotné užitie pervitínu mu nespôsobovalo žiadne zdravotné problémy, práve naopak, po jeho užití sa cítil v dobrej nálade a uvoľnený, k tomu zotrval na svojom skoršom vyjadrení, že ani nevie, čo bolo v zápisnici o výsluchu z prípravného konania. Zo strany orgánov činných v trestnom konaní mu bolo povedané, že pokiaľ učiní takú výpoveď, ako pred nimi učinil, obžalovanej pomôže, táto dostane podmienený trest odňatia slobody. Zároveň tiež vypovedal v noci, správanie orgánov činných v trestnom konaní bral tak trochu aj ako nátlak. Po tom, ako si celú vec premyslel, však dospel k záveru, že ak by neuviedol pravdu, mohlo by to obžalovanej ublížiť, preto zotrval na tom, čo uviedol na hlavnom pojednávaní.

Svedok C. uviedol, že obžalovanú pozná mnoho rokov, je kamarátkou jeho priateľa. V minulosti užíval pervitín, vtedy sa to k nemu nejako dostalo, teraz už dlhšie neužíva. Iné osoby, ktoré by pervitín užívali alebo predávali, nepozná. Pervitín si zadovážil od obžalovanej asi dva- až trikrát, vedel, že ide o pervitín, keďže sa jednalo o bielu kryštalickú látku, po ktorej cítil účinok. S obžalovanou sa stretávali na sídlisku Juh v Trenčíne, pričom za pervitín dal obžalovanej sám od seba 20,- €, keďže v súčasnej dobe človek nič nedostane zadarmo, ale obžalovaná si za dodaný pervitín sama peniaze nepýtala. To, čo od obžalovanej kúpil, mu stačilo na dvakrát. Iného človeka, ktorý by pervitín predával, nepozná. Obžalovaná sa sama so svedkom nekontaktovala, kontakt na obžalovanú mal od A. H.. E. nevedel povedať, odkiaľ obžalovaná mala pervitín, ktorý si od nej zaobstarával. Sám si myslí, že na pervitíne vzniká psychická závislosť, ktorú je možné a potrebné liečiť. Obžalovanú však on sám nikdy nevidel pervitín aj užívať. Na otázku obhajoby, či si svedok bol vedomý, že zadovážovaním si pervitínu pácha aj on sám trestnú činnosť, odpovedal negatívne. Zadovážovaním si pervitínu od obžalovanej sa však neutrpel žiadnu ujmu. Obdobie, kedy si prvýkrát od obžalovanej zadovážil pervitín upresniť nevedel, uviedol však, že to mohlo byť okolo augusta 2017.

Zo znaleckého posudku č. 107/2018 z odboru Zdravotníctvo a farmácia, odvetvia Psychiatria (liečba alkoholizmu a toxikománie, gerontopsychiatria) súd zistil, že u obžalovanej bola zistená závislosť od pervitínu, pričom iná závislosť zistená nebola. Znalec odporúčal obžalovanej uložiť ochranné protitoxikomaničné liečenie ambulantnou formou. U obžalovanej nebola zistená žiadna psychopatológia, ktorú by znalec považoval za relevantnú - dôvodnú pre skúmanie duševného stavu obžalovanej podľa § 148 Tr. por..

Zo znaleckého posudku Kriminalistického a expertízneho ústavu Policajného zboru ČES: PPZ-KEU-BA-EXP-2018/4172 súd zistil, že mu na skúmanie bolo predložených celkom 6 stôp, a to stopa 1. - zrezaná zatavená injekčná striekačka objemu 2 ml s obsahom kryštalického materiálu s hmotnosťou 163 mg, stopa 2. - znečistená modrá plastová trubička dlhá cca 8 cm, stopa 3. - zatavená injekčná striekačka objemu 2 ml s obsahom kryštalického materiálu s hmotnosťou 4 mg, stopa 4. - prázdne vrecko s tlakovým uzáverom (9 x 6 cm) so zvyškami kryštalického materiálu, stopa 5. - stery z rúk označené „C.“ zaistené na papierové vreckovky a stopa 6. - plastová skúmavka s označením „moč C. G., nar. X.X.XXXX“ obsahujúca vzorku zakaleného moču s objemom približne 20 ml. Výsledkami skúmania bolo zistené, že: Stopa 1. - predložená zrezaná zatavená injekčná striekačka objemu 2 ml obsahovala 163 mg kryštalického materiálu s obsahom viac ako 30 mg účinnej látky metamfetamín vo forme voľnej bázy, ktoré považuje za minimálne 3 bežné jednotlivé dávky drogy. Stopa 2 - v predloženej znečistenej modrej plastovej trubičke dlhej 8 cm bola zistená prítomnosť stôp metamfetamínu. Stopa 3 - v predloženej zatavenej injekčnej striekačke objemu 2 ml sa nachádzal kryštalický materiál s hmotnosťou 4 mg s obsahom účinnej látky metamfetamín, ktoré množstvo materiálu nepostačuje na prípravu bežnej jednotlivéj dávky drogy. Stopa 4 - v predloženej prázdnom vrecku s tlakovým uzáverom sa nachádzali zvyšky kryštalického materiálu s obsahom účinnej látky metamfetamín. Pokiaľ ide o stopu 5. - stery z rúk označené „C. G., nar. X.X.XXXX“ zaistené na papierové vreckovky, bola zistená prítomnosť stôp metamfetamínu, pričom stopy omamných a psychotropných

látok (drogy) na rukách podozrivých osôb môžu byť výsledkom primárnej kontaminácie (vznikajú pri výrobe, distribúcii alebo užívaní drog) alebo môže ísť aj o sekundárnu kontamináciu (vzniká aj pri náhodnom kontakte s kontaminovanými predmetmi) a chemickou analýzou nie je možné jednoznačne určiť pôvod kontaminácie rúk podozrivých osôb. Ohľadne stopy 6. - plastová skúmavka s označením „moč C. G., nar. X.X.XXXX“, skriningovým vyšetrením bola zistená prítomnosť metamfetamínu v koncentrácii viac ako 1000 ng/ml moču a prítomnosť amfetamínu v koncentrácii viac ako 1000 ng/ml moču, pričom následne bola metódou GC/MS potvrdená prítomnosť metamfetamínu a jeho metabolitu amfetamínu, čo nasvedčuje, že obžalovaná užila metamfetamín. Prítomnosť omamnej a psychotropnej látky zo skupiny kanabinoïdov, 3,4-metyléndioxymetamfetamínu (MDMA), opiátov, metabolitov kokaínu, benzodiazepínov, barbiturátov, metadonu, buprenorfinu a liečiv zo skupiny tricyklických antidepresív v predloženej vzorke moču obžalovanej zistená nebola. Je tiež konštatované, že metamfetamín je zaradený v zmysle zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov do II. skupiny psychotropných látok. Obvykle sa aplikuje perorálne, intravenózne ale môže sa aj fajčiť. Maximálne plazmatické koncentrácie dosahuje bezprostredne po intravenózne aplikácii, rádovo niekoľko minút pri fajčení a približne 3 hodiny po perorálnej aplikácii. Metamfetamín po aplikácii relatívne rýchlo prechádza z krvi do moču, kde sa objavuje spolu so svojim hlavným aktívnym metabolitom amfetamínom. V moči sú metamfetamín a jeho metabolity detekovateľné 2 - 4 dni po aplikácii.

Z odborného vyjadrenia Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, Prezídia policajného zboru, Národnej kriminálnej agentúry, Národnej protidrogovej jednotky č. PPZ-NKA-PDJ-4-347/2018-PZ súd zistil, že hodnota omamných a psychotropných látok, ktoré boli u obžalovanej zaistené v mesiaci apríl 2018, pri ktorých sa jednalo o metamfetamín (pervitín - pozn. súdu) o množstve 0,163 g je 9,78 - 16,30 €.

Zo zápisnice o vykonaní domovej prehliadky súd zistil, že v bydlisku obžalovanej C. bola obžalovanej odňatá zatavená injekčná striekačka objemu 2 ml so zbytkami bielej kryštalickej látky nezisteného pôvodu (stopa 3. - pozn. súdu).

Zo zápisnic o vykonaní prehliadky iných priestorov súd zistil, že v osobnom motorovom vozidle zn. Fiat Bravo, EČV: TO XXX DU, ktoré patrí D. G., nar. XX.XX.XXXX, ktoré však v deň vykonania prehliadky používala obžalovaná, neboli zistené, resp. odňaté žiadne veci, zatiaľ čo v osobnom motorovom vozidle zn. Volkswagen Golf, EČV: HE XXX CB, ktoré patrí W. U., nar. XX.XX.XXXX, ktoré v deň vykonania prehliadky používala obžalovaná, bolo obžalovanej odňatý samozatvárací sáčok 9 x 5 cm so zbytkami bieleho kryštalického prášku (stopa 4. - pozn. súdu).

Zo zápisnice o vykonaní osobnej prehliadky obžalovanej súd zistil, že obžalovanou boli okrem iného vydané, resp. obžalovanej boli okrem iného odňaté zatavená injekčná striekačka 2 ml s obsahom hnedkastej kryštalickej látky nezisteného pôvodu - 2,5 dielika (stopa 1. - pozn. súdu) a plastová trubička modrej farby dlhá 78 mm (stopa 2. - pozn. súdu).

Zo správy o povesti vypracovanej obcou N. súd zistil, že obžalovaná žije v nájomnom byte spolu s rodičmi a maloletým synom C.. Do dňa vypracovania predmetnej správy nebola riešená komisiou pre verejný poriadok. I keď sa v obci rozprávalo o tom, že má obžalovaná niečo dočinenia s psychotropnými látkami, obec žiadne konkrétne informácie neregistrovala.

Zo správy Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny súd zistil, že obžalovaná bola od 01.03.2016 do 31.05.2018 poberateľkou štátnych sociálnych dávok, a to prídavku na dieťa C. G., nar. XX.XX.XXXX a rodičovského príspevku na zabezpečenie riadnej starostlivosti C. G., nar. XX.XX.XXXX. Prídavok na dieťa a rodičovský príspevok boli za mesiace apríl 2018 a máj 2018 vyplatené k rukám určeného osobitného príjemcu.

Z výpisu obžalovanej z ústrednej evidencie priestupkov Ministerstva vnútra Slovenskej republiky vyplynulo, že obžalovaná sa v období od 25.02.2015 do 30.07.2018 dopustila celkom dvoch priestupkov menšej závažnosti na úseku dopravy, ktoré boli vybavené uložením blokovej pokuty v sume 10,- €, resp. 20,- €.

Z odpisu z registra trestov obžalovanej vyplynulo, že obžalovaná do 30.07.2018 nebola odsúdená, resp. trestne stíhaná.

Z prepisu záznamu telekomunikačnej prevádzky (ďalej len „ITP“) vyplynulo, že prebiehala od 10.01.2018 do 01.04.2018 komunikácia medzi monitorovanou stanicou tel. č. 0902 XXX XXX, ktorá i podľa vyjadrenia obžalovanej bola ňou používaná a ďalšími osobami. Osoby zväčša samé oslovovali obžalovanú s tým, že jej napísali cifru (50, 30) a dopytovali sa, či obžalovaná má, resp. sa môžu za ňou zastaviť. Je tu najmä potrebné dať do pozornosti komunikáciu zo strany svedka L. ktorý v SMS správe z 11.01.2018 v čase o 20:45:53 hod sa u obžalovanej dopytoval, či obžalovaná má za 50 e a v ďalšej SMS komunikácii, ktorá prebehla 01.03.2018 v čase od 11:45:00 do 11:49:24 hod sa dopytoval, či obžalovaná bude vedieť vybaviť celý, na čo mu táto povedala, že vie po 80, na čo zas on napísal, že to je moc, na čo obžalovaná reagovala, že 70 vie dohodnúť, ale za menej to už nedá, na čo jej zas on odpísal, aby to vybavila za 60, veď nemusí ešte aj na ňom zarábať, na čo mu obžalovaná napísala, že sa to vybaviť nedá a keď nechce, nech nechá tak, jej je to jedno, na čo on uzavrel, že jej dá ešte vedieť. Táto komunikácia potvrdzuje i výpoveď svedka L. z prípravného konania, keď tento uviedol, že od obžalovanej kupoval pervitín, zadovážil si ho od nej asi štyrikrát, pričom dvakrát zaň aj zaplatil 50,- a 20,- €, kedy mu obžalovaná odovzdala určité množstvo, viac ako jednu dávku.

Zhodnotiac na hlavnom pojednávaní vykonané dôkazy v intenciách § 2 ods. 12 Tr. por. (podľa svojho vnútorného presvedčenia, založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu, jednotlivo i v ich súhrne, bez ohľadu ktorá z procesných strán dôkazy zabezpečila či navrhla vykonať) a tiež v neposlednom rade rešpektujúc na názor súdu druhého stupňa vyjadrený v zrušujúcom uznesení, súd dospel k záveru, že obžalovaná, ktorá sa k prechovávaniu a predaju pervitínu vo výpovedi z prípravného konania (zápisnica o tejto výpovedi bola podľa § 258 ods. 4 Tr. por. na hlavnom pojednávaní čítaná) doznela (o ktorom doznaní nemal súd vzhľadom na ďalšie vykonané dôkazy žiadne pochybnosti), svojím konaním naplnila všetky zákonné znaky skutkovej podstaty stíhaného trestného činu - obzvlášť závažného zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov a prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), d), ods. 2 písm. c) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. j) Tr. zák. (uvedením osobitného kvalifikačného pojmu podľa § 138 písm. j) Tr. zák. vo výroku tohto rozsudku došlo zo strany súdu k odstráneniu nedostatku výroku pôvodného rozsudku tak, ako bolo vytýkané v zrušujúcom uznesení).

Vo vzťahu k vykonanému dokazovaniu na hlavnom pojednávaní je prvotne potrebné upriamiť pozornosť na to, že v súlade s pre súd záväzným názorom súdu druhého stupňa vyjadreným v zrušujúcom uznesení, bol na hlavnom pojednávaní konanom 11.06.2019 a 27.06.2019 vykonaný (v zrušujúcom uznesení) načrtnutý procesný postup, teda u svedkov T., N. a C. súd týchto na hlavné pojednávanie predvolal, pred stranami a svedkami prehral ich výpovede z predošlého pojednávania a umožnil stranám k týmto výpovediam svedkov sa vyjadriť a u svedka L. súd tohto na hlavné pojednávanie predvolal, pred stranami a svedkom prehral jeho výpoveď z predošlého hlavného pojednávania, prečítal jeho výpoveď z prípravného konania a umožnil vyjadriť sa svedkovi k rozporom v jeho výpovediach a následne stranám k samotným výpovediam svedka. Zároveň tiež nepripustil už ďalšie otázky, pretože táto možnosť bola už procesnými stranami vyčerpaná po výpovedi každého svedka.

V načrtnutej rovine súd poukazuje, že právo vyjadriť sa k výpovediam jednotlivých svedkov využila len obhajoba, a to len u svedkov N., C. a L.. Zhodne u svedkov C. a L. obhajoba namietala čas a okolnosti ich výsluchu, pričom u svedkyne N. v zásade namietla pravdivosť celej výpovede jej. Ohľadne predmetných námietok súd odkazuje na odôvodnenie nižšie, kde sa s nimi podrobnejšie vysporiada.

Vyplynulo teda z výpovedí obžalovanej v ich súhrne, ako aj z výpovedí svedkov T., N. a C. učených na hlavnom pojednávaní a výpovede svedka L. učených v prípravnom konaní (zápisnica o tejto výpovedi bola podľa § 264 Tr. por. na hlavnom pojednávaní čítaná), že obžalovaná pervitín nielenže prechovávala, ale tento aj predávala, resp. zadovážovala.

Skutočnosť, že ohľadne prechovávaných, predávaných, resp. zadovážovaných omamných a psychotropných látok sa jednalo o pervitín, obžalovaná v priebehu celého trestného stíhania nepoprela, toto vyplynulo tiež z výpovedí všetkých uvedených svedkov a čítaných listinných dôkazov (zápisnice o vykonaných prehliadkach, znalecký posudok ČES: PPZ-KEU-BA-EXP-2018/4172).

Pokiaľ ide o naplnenie ďalších znakov objektívnej stránky skutkovej podstaty stíhaného trestného činu, k prechovávaniu (§ 172 ods. 1 písm. d) Tr. zák.) pervitínu sa obžalovaná doznela a prechovávanie pervitínu

obžalovanou vyplýva tiež z čítaných listinných dôkazov (zápisnica o vykonaní osobnej prehliadky, znalecký posudok ČES: PPZ-KEU-BA-EXP-2018/4172). I k predaju, resp. zadovažovaniu (§ 172 ods. 1 písm. c) Tr. zák.) pervitínu pre iných sa obžalovaná doznela a z predaja, resp. zadovažovania pervitínu obžalovanú usvedčujú vo svojich výpovediach tiež svedkyne T.. Títo všetci zhodne popísali, že od obžalovanej pervitín kupovali, pričom uviedli, za akú sumu, v akom množstve a akým spôsobom predaj prebiehal.

Ak svedok C. na hlavnom pojednávaní uviedol, že od obžalovanej si pervitín zadovážil tým spôsobom, že obžalovanej dal za dodaný pervitín sám od seba 20,- aj keď si obžalovaná za dodaný pervitín peniaze nepýtala, je zrejmé, že i takéto konanie napríňa objektívnu stránku skutkovej podstaty stíhaného trestného činu (§ 172 ods. 2 písm. c) Tr. zák.). Námieta obhajoby ohľadne času a okolností výsluchu svedka C. v prípravnom konaní je irelevantná, keďže tento svedok po poučení podľa § 130 Tr. por. na hlavnom pojednávaní nevyužil svoje právo odoprieť výpoveď a vypovedal.

Svedok L. na hlavnom pojednávaní zmenil svoju pôvodnú výpoveď z prípravného konania, keď uviedol, že od obžalovanej si nikdy pervitín nekúpil a zápisnicu o výsluchu z prípravného konania ani nečítal, bolo neskoro večer, bol unavený a mal strach z výsluchu, podpísal, čo mu dali podpísať. Súd túto zmenu vo výpovedi, resp. tento rozpor jeho dvoch výpovedí vyhodnotil ako jeho účelovú snahu pomôcť obžalovanej vyhnúť sa (prísnejšiemu) trestu, keďže, ako sám uviedol, obžalovaná je jeho kamarátkou a nechce jej ublížiť. Za dôveryhodnú teda súd považoval výpoveď tohto svedka z prípravného konania, ktorou obžalovanú i on usvedčoval z predaja pervitínu, ktorú jeho výpoveď potvrdzujú i čítané listinné dôkazy (ITP). Je tiež vo vzťahu k jeho výpovedi z prípravného konania potrebné doplniť, že táto bola svojím spôsobom individuálna, keď svedok prvotne spontánne popisuje zoznámenie sa a vzťah k obžalovanej a následne odpovedá na otázky obhajcu a vyšetrovateľa. Predmetná výpoveď zároveň obsahuje také informácie, ktoré mohli byť poskytnuté výlučne svedkom, s obsahom zápisnice o jeho výsluchu súhlasil a túto podpísal a ani obhajca obžalovanej nenamietal protokoláciu výpovede tohto svedka. Preto ani neskoršia námieta obhajoby ohľadne času a okolností výsluchu svedka L. v prípravnom konaní neobstojí.

Pokiaľ obžalovaná pri jej výsluchu na hlavnom pojednávaní prvotne (05.10.2018) k veci odmietla vypovedať a následne (29.11.2018) k veci vypovedať chcela, pričom uviedla, že svedkom L. a N. pervitín nepredávala, svedkyňa N. ho mala zadovažovať N. L. (z ktorého dôvodu mala svedkyňa N. N. L. aj navštevovať v bydlisku obžalovanej), i takúto obranu obžalovanej súd vyhodnotil ako nedôveryhodnú, nemajúcu oporu vo vykonanom dokazovaní, ktorá bola učená so zámerom vyhnúť sa (prísnejšiemu) trestu. Treba v tejto rovine tiež zdôrazniť, že svedkyňa N. po poučení podľa § 130 Tr. por., ako aj poučení o možných trestnoprávných následkoch krivej výpovede, na hlavnom pojednávaní nevyužila svoje právo odoprieť výpoveď a vypovedala, pričom nedôveryhodnosť tejto svedkyne nevyplývala zo žiadneho dôkazu na hlavnom pojednávaní vykonaného. Námiety obhajoby týkajúce sa výpovede tejto svedkyne teda rovnako, ako u svedkov C., neobstoja. V tejto rovine súd ešte dopĺňa, že i keby pripustil, že predaj pervitínu obžalovanou svedkyňa N. nebol dokázaný, s čím však nie je stotožnený, nič by to nezmenilo na skutočnosti, že predaj pervitínu obžalovanou bol dokázaný vo vzťahu k ďalším trom svedkom, a tak je naplnený osobitný kvalifikačný pojem podľa § 172 ods. 2 písm. c) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. j) Tr. zák..

Pokiaľ obhajoba ešte na hlavnom pojednávaní 29.11.2018 navrhovala doplniť dokazovanie vykonaním konfrontácie medzi obžalovanou a svedkyňou N. za účelom odstránenia rozporov v ich výpovediach, vypočutím rodičov obžalovanej za účelom potvrdenia toho, čo obžalovaná uviedla o N. L., vypočutím samotnej N. L. a tiež vypočutím svedka L., ktorý sa mal vyjadriť k rozporom v jeho výpovediach a ku komunikácii s obžalovanou a vypočutím K. O., ktorý sa mal vyjadriť, čo mu je a čo mu nie je známe o trestnej činnosti páchanej obžalovanou, súd všetky tieto návrhy analogicky aplikujúc § 277 ods. 2 Tr. por. odmietol, keďže spáchanie stíhaného skutku obžalovanou mal preukázané z už dovtedy vykonaného dokazovania. Tieto návrhy súd považoval tiež za obštrukčné, s cieľom oddialiť jeho konečné rozhodnutie a odporujúce zásade hospodárnosti konania. Je tiež v tejto súvislosti potrebné dať do pozornosti, že ako vyplýva zo zápisníc z hlavného pojednávania, procesné strany boli viackrát vyzvané, aby súdu uviedli, aké návrhy na vykonanie dokazovania majú, pričom všetkým návrhom na vykonanie dokazovania, ktoré boli stranami prednesené pred posledným pojednávaním, bolo vyhovie.

Z hľadiska subjektívnej stránky (zavinenia) súd konanie obžalovanej vo vzťahu k stíhanému skutku podľa výroku tohto rozsudku vyhodnotil ako minimálne nepriamy úmysel podľa § 15 písm. b) Tr. zák..

Poukazujúc na uvádzané zistenia súd obžalovanú uznal za vinnú zo spáchania skutku uvedeného vo výroku tohto rozsudku, ktorý oproti podanej obžalobe modifikoval v súlade s výsledkami na hlavnom pojednávaní vykonaného dokazovania a ktorý právne posúdil zhodne s obžalobou ako obzvlášť závažný zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov a prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), d), ods. 2 písm. c) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. j) Tr. zák..

Je tiež potrebné uviesť, že pokiaľ obhajoba v priebehu celého konania poukazovala na svoj odlišný právny názor a súčasne navrhovala odklon od rozhodovacej praxe dôvodiac, že stíhaný skutok by mal byť správne právne kvalifikovaný ako zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov a prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), d) Tr. zák. pre absentujúci osobitný kvalifikačný pojem podľa § 172 ods. 2 písm. c) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. j) Tr. zák., a to jednak s odkazom na rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici 3To 118/2016 z 11.01.2017 a jednak s odkazom na dôvodovú správu k § 172 Tr. zák. (teda v skratke, že skutok nemohol byť spáchaný na viacerých osobách, keďže tieto neboli týmto skutkom poškodené), s touto argumentáciou sa súd nestotožnil. Poukazuje pritom, že jednak rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 3To 118/2016 z 11.01.2017 bol zrušený rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky 3Tdo 56/2017 z 28.02.2018, kde bolo konštatované i porušenie zákona v prospech obvineného a jednak ide o právnu otázku, ktorá už skôr bola judikatúrou Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, konkrétne napríklad v rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky 2Tdo 35/2014 z 08.07.2014 publikovanom v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a súdov Slovenskej republiky pod č. 15 (2/2015) a uzneseniach Najvyššieho súdu Slovenskej republiky 4Tdo 78/2016 z 14.12.2016 a 2Tdo 35/2017 z 15.08.2017 naň odkazujúcich, ustálená. S názorom obhajoby sa preto nemožno stotožniť, pričom v podrobnostiach súd na spomínané rozhodnutia odkazuje.

Pri rozhodovaní o uložení trestu súd vychádzal z toho, že:

Obžalovaná bola stíhaná pre obzvlášť závažný zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), d), ods. 2 písm. c) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. j) Tr. zák., kde trestná sadzba (podľa § 172 ods. 2 Tr. zák.) je 10 až 15 rokov, čo je 120 až 180 mesiacov.

Postupom podľa § 38 ods. 2 Tr. zák. boli u obžalovanej zistené dve poľahčujúce okolnosti (podľa § 36 písm. j) Tr. zák. - pred spáchaním stíhaného skutku viedla riadny život, keď nebola trestne stíhaná a spáchala len dva priestupky na úseku dopravy menšej závažnosti a podľa § 36 písm. l) Tr. zák. - v prípravnom konaní sa priznala k spáchaniu stíhaného skutku a tento úprimne oľutovala), pričom priťažujúca okolnosť zistená nebola; pri skúmaní pomeru poľahčujúcich a priťažujúcich okolností bolo preto potrebné vychádzať z pomeru 2:0 v prospech poľahčujúcich okolností a aplikujúc § 38 ods. 3, ods. 8 Tr. zák. upraviť trestnú sadzbu uvedenú v predošlom odseku znížením jej hornej hranice o jednu tretinu, teda vychádzať z trestnej sadzby 120 až 160 mesiacov.

Zhodnotiac na hlavnom pojednávaní vykonané dôkazy v intenciách § 2 ods. 12 Tr. por. súd však dospel k záveru, že vzhľadom na existenciu osobitných okolností prípadu a pomerov obžalovanej by i uloženie trestu odňatia slobody v dolnej hranici trestnej sadzby upravenej podľa predošlého odseku bolo pre obžalovanú neprimerane prísne a na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje vo vzťahu k obžalovanej i trest kratšieho trvania. Vo vzťahu ku konštatovaným osobitným okolnostiam prípadu a pomerom obžalovanej súd poukazuje, že :

U obžalovanej bola znaleckým dokazovaním preukázaná závislosť na pervitíne, ktorá sa s najväčšou pravdepodobnosťou podmienila spáchanie stíhaného skutku, keď je nepochybné, že páchatel závislý na omamných alebo psychotropných látkach je náchylný k páchaniu trestnej činnosti spojenej práve so zadovážovaním a prechovávaním omamných alebo psychotropných látok, na ktorých je závislý. V tejto súvislosti súd dospel k záveru, že u obžalovanej preukázaná závislosť spôsobila, že obžalovaná neuvedomujúc si riziko svojho protiprávneho konania, činila kroky potrebné k uspokojeniu tejto jej

závislosti, teda si omamné a psychotropné látky zadovážovala, prechovávala a zrejme z finančných dôvodov potom aj predávala.

V načrtnutej rovine je tiež potrebné dať do pozornosti názor súdu druhého stupňa vyjadrený v zrušujúcom uznesení, že práve z dôvodu závislosti si obžalovaná „zaobstarávala peňažné prostriedky predajom psychotropných látok iným konzumentom, na kúpu takýchto látok pre svoju potrebu. Takáto osoba páchatel'a je totiž kvalitatívne odlišná od páchatel'a, ktorý sám drogy neužíva, ale ich predajom konzumentom prípadne aj iným osobám, ktorých získava do svojej klientely, si zabezpečuje peňažné prostriedky“, z ktorého názoru je podľa súdu zrejmé, že posledne označený páchatel' by mal z hľadiska ochrany spoločnosti pred jeho spoločenskou nebezpečnosťou spočívajúcou minimálne v jeho vypočítavosti a oportuniste, byť potrestaný trestom dlhšieho trvania.

Bolo dokázané, že obžalovaná pervitín okrem prechovávanía predávala celkom štyrom osobám (svedkovia T., N., L. a C.), čo sa jej i kládlo za vinu v skutkovej vete obžaloby, a teda rozsah obžalovanou páchanej činnosti nie je veľký, resp. vo veľkom ani nebol dokazovaný. Preto má súd za to, že z hľadiska ochrany spoločnosti nie je u obžalovanej potrebné uloženie trestu odňatia slobody na dolnej hranici trestnej sadzby upravenej vyššie a z tohto hľadiska plne postačí aj trest kratšieho trvania.

Obžalovaná je matkou maloletého syna, ktorého sama vychováva (po tom, ako súd rozhodol o nahradení väzby obžalovanej dohľadom probačného a mediačného úradníka, syn bol obžalovanej opätovne zverený do osobnej starostlivosti) a tiež na hlavnom pojednávaní bolo viackrát poukázané na to, že v súčasnosti je tehotná. Pri ukladaní trestu je potrebné prihliadať aj na to, že trest má postihovať výlučne páchatel'a tak, aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby a pri jeho určovaní je potrebné prihliadnuť i na možnosť nápravy páchatel'a (§ 34 ods. 3 a 4 Tr. zák.). Uloženie obžalovanej trestu odňatia slobody na dolnej hranici trestnej sadzby upravenej vyššie by nepochybne dané zákonné predpoklady nenapĺňalo, keďže by došlo k možnému dlhodobému odlúčeniu maloletých detí od matky a ďalším negatívnym dôsledkom vzťahujúcim sa na výchovu maloletého.

Konštatujúc, že vo všetkých vyššie uvedených skutočnostiach súd vzhladol existenciu takých okolností prípadu a pomerov u obžalovanej, že i uloženie trestu odňatia slobody v dolnej hranici trestnej sadzby upravenej vyššie (120 mesiacov) by pre obžalovanú bolo neprimerane prísne, súd aplikujúc § 39 ods. 1 Tr. zák. obžalovanej s odkazom na § 39 ods. 3 písm. c) Tr. zák. uložil trest odňatia slobody v trvaní 6 rokov, ktorý vo vzťahu k zabezpečeniu ochrany spoločnosti pred konaním, ktoré sa obžalovanej kladie za vinu, považuje za primeraný a postačujúci. Uloženie takéhoto trestu za súčasného uloženia ochranného protitoxikomanického liečenia ambulantnou formou (odôvodnené nižšie), je z hľadiska prevýchovy obžalovanej primerané a postačujúce. Trest odňatia slobody trvaní 6 rokov zároveň podľa názoru súdu deštruktívnym spôsobom nenaruší rodinné väzby obžalovanej k jej rodinným príslušníkom, najmä k jej deťom (nedôjde k odcudzeniu vo výkone trestu odňatia slobody). V neposlednom rade súd vo vzťahu k uloženiu trestu v danom trvaní poukazuje na to, že po jeho výkone bude obžalovaná ešte v mladom produktívnom veku, a tak sa bude môcť plnohodnotne socializovať i pracovne zaradiť do spoločnosti.

Len okrajovo súd poukazuje, že pokiaľ prokurátorka krajskej prokuratúry na hlavnom pojednávaní v rámci záverečnej reči navrhovala uložiť obvinenej trest odňatia slobody na dolnej hranici trestnej sadzby podľa § 172 ods. 2 Tr. zák., súd s ohľadom na všetko vyššie uvedené trest v takomto trvaní považoval za neprimerane prísny.

Na výkon trestu odňatia slobody súd obžalovanú podľa § 48 ods. 1, ods. 2 písm. b), ods. 4 Tr. zák. zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženía. Podľa § 48 ods. 3 písm. b) Tr. zák. mala obžalovaná byť zaradená do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženía. So zreteľom na závažnosť trestného činu a mieru narušenia obžalovanej však súd dospel k záveru, že v ústave na výkon trestu so stredným stupňom stráženía bude náprava obžalovanej lepšie zaručená.

Opätovne poukazujúc na to, že obžalovaná bola odsúdená za obzvlášť závažný zločin, súd jej obligatórne aplikujúc § 76 ods. 1 Tr. zák. uložil i ochranný dohľad, ktorého trvanie určil s odkazom na § 78 ods. 1 Tr. zák. na 1 rok. Pre posilnenie účelu ochranného dohľadu a zabezpečenie riadnej prevýchovy obžalovanej jej súd podľa § 77 ods. 2 Tr. zák. s odkazom na § 51 ods. 3 písm. b) Tr. zák. uložil i obmedzenie spočívajúce v zákaze požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok.

U obžalovanej bola dokázaná závislosť na pervitíne (znalecký posudok č. 107/2018) a znalec odporúčal obžalovanej uložiť ochranné protitoxikomanické liečenie ambulantnou formou. Súd dospel k záveru, že takéto liečenie je z hľadiska liečby závislosti obžalovanej, jej resocializácie i jej neskoršej socializácie nevyhnutné, pričom vzhľadom na osobu obžalovanej je zároveň vysoko pravdepodobné, že takéto liečenie u nej dosiahne želaný účel, tj. prispeje k resocializácii obžalovanej a zároveň zaručí, že obžalovaná sa po jeho výkone a výkone trestu odňatia slobody bude môcť plnohodnotne zaradiť do spoločnosti (socializovať sa). Aplikujúc § 73 ods. 2 písm. d) Tr. zák. súd preto obžalovanej uložil i ochranné protitoxikomanické liečenie ambulantnou formou.
neoprávnene kúpila, predala a prechovávala po akúkoľvek dobu psychotropnú látku a čin spáchala závažnejším spôsobom konania - na viacerých osobách,

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 dní od jeho oznámenia prostredníctvom Okresného súdu Trenčín na Krajský súd v Trenčíne. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. Odvolanie nemôže podať ten, kto sa ho výslovne vzdal.